

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko B. T.
przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w T.
o ustanowienie przez sąd rozdzielności majątkowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 sierpnia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w T.
z dnia 30 września 2020 r., sygn. akt VIII Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30 września 2020 r. Sąd Okręgowy w T. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w G. z 24 października 2019 r. i ustanowił między stronami rozdzielność majątkową z dniem 15 lipca 2005 r.

Pozwana wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, żądając rozstrzygnięcia, czy art. 5 k.c. może być stosowany do żądań opartych na podstawie art. 52 § 2 k.r.o., oraz czy sąd drugiej instancji posiada szerokie

uprawnienia do prowadzenia postępowania dowodowego w postępowaniu apelacyjnym i może uznać za własne również ustalenia poczynione w innych sprawach.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powód wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, wyrażającym się w szczególności w konieczności zapewnienia jednolitej wykładni i jednolitego stosowania prawa.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest wyłącznie problem o charakterze prawnym, a nie faktycznym lub wynikającym ze stwierdzonych przez skarżącego uchybień Sądu. Jego rozstrzygnięcie powinno stwarzać przy tym realne i poważne trudności, a także mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia innych spraw. Skarżący winien jest w tym przypadku przedstawić pogłębioną argumentację prawną, bowiem zagadnienie prawne musi mieć charakter ściśle jurydyczny, powstały na tle konkretnego przepisu prawa. Nie może ono odnosić się do subiektywnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (zob. postanowienia SN z 16 maja 2018 r., II CSK 15/18; z 24 kwietnia 2018 r., IV CSK 552/17; z 19 kwietnia 2018 r., I CSK 709/17; z 10 kwietnia 2018 r., I CSK 733/17).

W skardze kasacyjnej nie ma wyводу prawnego, który mógłby przekonywać o występowaniu jakiegokolwiek istotnego zagadnienia prawnego. Argumentacja zawarta w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania

sprowadza się w istocie do powoływania okoliczności faktycznych dotyczących bezpośrednio niniejszej sprawy oraz pomija utrwalone w orzecznictwie i niebudzące realnych wątpliwości poglądy dotyczące przedstawianych przez skarżącą kwestii, które rzekomo wywołują rozbieżności w orzecznictwie sądów i nauce prawa. Ponadto w skardze kasacyjnej nie podniesiono zarzutów naruszenia przepisów postępowania, które mogłyby zostać powiązane z zasygnalizowanym we wniosku o przyjęcie do rozpoznania problemem procesowym, a wyłącznie jeden (podzielony na pięć jednostek redakcyjnych) zarzut naruszenia art. 52 § 2 k.r.o. Z uwagi na związanie Sądu Najwyższego ustaleniami poczynionymi w zaskarżonym orzeczeniu (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) dodatkowo należy zwrócić uwagę, że bez znaczenia dla rozstrzygnięcia były twierdzenia skarżącej dotyczące powoda, a odnoszące się do sfery powoływanych w skardze faktów i domniemań.

Zastosowanie wynikającej z art. 5 k.c. klauzuli generalnej zasad współżycia społecznego w konkretnych okolicznościach faktycznych możliwe jest jedynie w wypadkach rażącego nadużycia prawa. Przepis ten pozostawia sądowi znaczną swobodę oceny co do zasadności jego zastosowania w konkretnych okolicznościach faktycznych. Nie zawiera on ograniczeń stosowania z uwagi na rodzaj sprawy, stąd też brak podstaw do formułowania tezy, że nie może znaleźć zastosowania w sprawie o ustanowienie rozdzielności majątkowej. Nie oznacza to jednak, że skarżąca wykazała oczywistość naruszenia art. 5 k.c. w niniejszej sprawie (zob. postanowienia SN: z 18 grudnia 2020 r., III CSK 107/20; z 15 czerwca 2020 r., I CSK 762/19).

W obowiązującym modelu apelacji pełnej rola sądu drugiej instancji nie ogranicza się do kontroli zaskarżonego orzeczenia, a obejmuje obowiązek merytorycznego rozpoznania sprawy. Art. 382 k.p.c. wymaga od sądu drugiej instancji ponownego dokonania ustaleń faktycznych, a co za tym idzie wszechstronnego rozpoznania sprawy z możliwością prowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego. Ewentualne uchybienia sądu pierwszej instancji, o ile nie wymagają przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości (art. 386 § 4 k.p.c.) powinny zostać w związku z tym usunięte w postępowaniu apelacyjnym (zob. post. SN z 27 kwietnia 2021 r., IV CZ 11/21; wyr. SN z 26 lutego 2021 r.,

II CSKP 29/21). Z tych przyczyn nie można Sądowi drugiej instancji zarzucić dokonania dodatkowych ustaleń faktycznych.

Wobec powyższego należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. Suma zwrotu kosztów równa jest wynagrodzeniu adwokata w wysokości wynikającej z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 4 ust. 1 pkt 7 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

[as]